

PB-034

Postpartum hemorajinin yönetimi: Kliniğimizde tedavi edilen 41 olgunun retrospektif analizi

Adnan İncebıyık¹, Aysun Camuzcuoğlu¹, Neşe Gül Hilali¹, Ahmet Küçük², Hasan Hüsnü Yüce², Harun Aydoğan², Hakan Camuzcuoğlu¹, Mehmet Vural¹

¹Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Şanlıurfa; ²Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi Anestezi ve Reanimasyon Anabilim Dalı, Şanlıurfa

Amaç: Kliniğimizde tedavi edilen 41 postpartum hemorajisi olgusunun tedavi yöntemleri ve sonuçlarını değerlendirmek.

Yöntem: Hastanemiz elektronik kayıt sisteminden 1 Ocak 2009 ile 30 Haziran 2013 tarihleri arasında "International Classification of Diseases" hastalık kodlarına göre Postpartum kanama (O72, O72.1, O72.2) tanısı ile obstetri servisine yatırılan hastalar taranarak 41 hasta kaydına ulaşıldı. Tüm hastaların tedavi sırasındaki klinik durumları ve uygulanan cerrahi ve medikal tedavi sonuçları not edildi.

Bulgular: Dört yıllık dönem içerisinde PPH nedeniyle hastanemizde tedavi altına alınan 41 olgu saptandı. Doğum şekli olarak en çok 26 hasta (%63.4) ile normal doğum saptanırken, 12 hastada (%29.3) sezaryen, 3 hastada (%7.3) ise vakum yardımıyla vajinal doğum yaptırıldığı görüldü. PPH neden olma bakımından en sık rastlanılan klinik durum 30 hastada (%73.2) görülen uterin atoni olarak tespit edildi. Atoni nedeniyle gelişen PPH'de en sık uygulanan tedavi şekli 16 hastada (%53.33) görülen medikal tedavi iken ardından 9 hasta (%30.00) total abdominal histerektomi + BHAL, 4 hasta (%13.33) B-Lynch + BHAL ve 1 hasta (%2.44) intrauterin balon tamponat uygulamasının yapıldığı tespit edildi. Uterin rüptür saptanan 3 olgudan sadece birinde histerektomi yapıldı. Plasental yapışma anomalisi saptanan 3 hasta elle halas, uterin küretaj ve intrauterin balon tamponat uygulaması ile tedavi edildi.

Sonuç: Risk faktörü bulunmayan gebelerde bile PPH açısından dikkatli olunmalı ve özellikle doğum 3. evresi dikkatle izlenmelidir. Hemodinamik açıdan durumu stabil olan hastalarda konservatif ve organ koruyucu cerrahi genelde olumlu sonuçlar vermektedir.

Anahtar sözcükler: Cerrahi tedavi, medikal tedavi, postpartum hemoraji, uterin atoni

PB-035

Maternal kan glikoz düzeylerinin NST üzerinde etkileri

Bekir Sıtkı İsenlik¹, Neslihan Erkal¹, Mete Çağlar², Onur Erol¹, Özgür Özdemir¹, Aysel Derbent Uysal¹, Selahattin Kumru¹

¹Antalya Eğitim Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Bölümü, Antalya; ²Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Düzce

Amaç: Maternal kan glikoz düzeylerinin NST üzerinde olan etkilerini araştırmak için bu çalışma yapılmıştır.

Yöntem: Rutin prenatal bakım için kontrole gelen 60 sağlıklı gebe kadın çalışmaya dahil edildi. Gebeler açlık (30) ve tokluk (30) durumlarına göre iki gruba ayrıldı. Her iki gruptan kan glikoz düzeyi ölçümü için kan alındı. Ardından 30 dakikalık NST uygulandı. NST de fetal kalp hızı, reaktivitesi, variabilitesi, akselerasyon sayısı ve fetal hareket sayısı açısından değerlendirildi.

Bulgular: NST trasesi aç iken çekilen gebe grubunun fetal kalp hızı ortalaması 137±10 iken, tok olan grupta 142±8 bulunmuştur (P=0.047). Reaktivite, variabilite, akselerasyon sayısı ve fetal hareket sayısı açısından gruplar arasında istatistiksel anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0.05).

Sonuç: Gebenin aç oluşu NST de normal sınırlar içinde kalan bazal kalp hızında düşüklüğe sebep olurken, diğer NST parametreleri üzerine etkisi gösterilememiştir.

Anahtar sözcükler: Fetal NST, glikoz, gebelik

PB-036

Açık nöral tüp defektine eşlik eden kromozomal ve yapısal anomaliler

Atalay Ekin¹, Cenk Gezer¹, Cüneyt Eftal Taner¹, Mehmet Özeren¹, Özge Özer², Altuğ Koç², Naciye Sinem Gezer³

¹İzmir Tepecik Eğitim Araştırma Hastanesi, Perinatoloji Kliniği, İzmir; ²İzmir Tepecik Eğitim Araştırma Hastanesi, Genetik Kliniği, İzmir; ³Dokuz Eylül Üniversitesi, Radyoloji Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Çalışmamızın amacı açık nöral tüp defekti olan fetuslarda ultrason ve otopsi sonuçlarıyla eşlik eden anomalilerin sıklığı ve tiplerini değerlendirmek ve prenatal karyotiplemenin gerekliliğini belirlemektir.

Yöntem: 2008 ve 2012 yılları arasında nöral tüp defekti tanısı alan fetuslar retrospektif olarak incelendi. Prenatal karyotipleme yapılan, sonlandırılan ve postmortem incelenen 167 fetus değerlendirildi. Eşlik eden anomaliler ayrıntılı ultrasonografi ve otopsi bulgularıyla belirlendi ve sınıflandırıldı.

Bulgular: 57 fetusta (%34.1) ek başka anomaliler vardı. Prenatal ultrasonografi otopsi ile karşılaştırıldığında ek anomalilerin %73.1'ini belirleyebildi. Kromozom anormallliği olan 3 fetusta da multipl ek anomaliler bulundu.

Sonuç: Nöral tüp defekti saptanan fetuslarda ayrıntılı bir anatomik inceleme ve genetik değerlendirmeye ihtiyaç var-

dır. Çalışmamız ultrasonografinin nöral tüp defektlerinin izole olup olmadığını belirlemede yetersiz olduğunu göstermiştir. Bu yüzden izole vakalarda da kromozom analizinin gerekli olduğunu düşünüyörüz.

Anahtar sözcükler: Otopsi, fetal anomali, kromozomal anomali, nöral tüp defekti, prenatal ultrason

PB-037

Multipl anomalinin eşlik ettiği Dandy-Walker malformasyonu: Prenatal ultrasonografik bulgular

Fatma Uysal¹, Ahmet Uysal², Gürhan Adam¹, Meryem Gencer², Mustafa Reşorlu¹, Ayşenur Çakır Güngör²

¹Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Radyoloji Anabilim Dalı, Çanakkale; ²Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Kadın Doğum Anabilim Dalı, Çanakkale

Amaç: Prenatal ultrasonografik değerlendirmede Dandy Walker malformasyonu (DWM) ve eşlik eden multipl anomalileri bulunan olgunun ultrasonografik görüntülerini sunmayı amaçladık.

Olgu: Son adet tarihi ve diğer parametrelerine göre 27 haftalık gebelik yapılan sonografik değerlendirme tipik DWM'na ait posterior fossa bulguları (anahtar deliği görünümü), hidrosefali ek olarak bilateral polikistik böbrek bir ayakta polidaktilden oluşan multipl anomali izlenmiştir.

Tartışma: DWM posterior fossanın gelişim bozukluğu ile karakterize olup 4. ventrikül tavanındaki Magendie ve Luskaka foraminaların disgenezisi sonucu ventrikülün kistik genişlemesi sonucu oluşur. Posterior fossanın kistik dilatasyonu, serebellar vermiste değişik derecelerde hipoplazi yada agenezinin görülmesi ile tanı konmaktadır. Olgulara hidrosefali eşlik edebilir. Vakaların çoğu sporadiktir, ancak 9. kromozom anomalisi ile birlikte olan vakalar bildirilmiştir Hastaların 1/3'ünde sinir sistemi dışında yarı dudak-damak, kardiyak, renal, ve üriner sistem anomalileri, polidaktili saptanabilir.

Sonuç: DWM posterior fossa lezyonlarından olup, santral sinir sistemi ve ekstra kranial, özellikle kalp malformasyonları, anomalileriyle birlikte seyredebilir. Bu nedenle diğer sistem anomaliler de taranmalıdır.

Anahtar sözcükler: Dandy Walker malformasyonu, prenatal tanı, ultrasonografi, multipl anomali

PB-038

Prenatal ultrasonografi ile tanı konan trizomi 21 olgusu: Ultrasonografik bulgular

Fatma Uysal¹, Ahmet Uysal²

¹Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Radyoloji Anabilim Dalı, Çanakkale; ²Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Kadın Doğum Anabilim Dalı, Çanakkale

Amaç: Kromozomal anomali kuşkusuna neden olan multipl anomali saptanan fetusta yapılan amniosentez ile doğrulanan trizomi 21 tanısı nedeniyle saptanan prenatal sonografik bulgularının sunulması amaçlanmıştır.

Olgu: Anomali taraması için kliniğimize başvuran otuz bir yaşında G3P2 takipsiz gebeye yapılan ultrasonografik değerlendirmede BPD-HC-AC ölçüm parametrelerine göre 17 hafta ile uyumlu kardiyak aktivitesi pozitif fetus saptandı. Femur ölçümü 1 hafta geri bulundu. Nazal kemik hipoplazisi, kalp apeksinde sağa rotasyon ve kalpte tek atrium-ventrikül görünümü, ayakta sandal gap görünümü, tek umbilikal arter, bilateral hafif pelvikalektazi, saptandı. Kromozomal anomali ön tanısı ile amniyosentez yapılan olguda tanı doğrulandı. Ailenin de onamı ile gebelik sonlandırıldı.

Tartışma: Kromozomal anomali saptanan fetüslerde sonografik olarak belirlenen majör yapısal belirteçler; kardiyak (VSD, ASD, genişlemiş sağ ventrikül, perikardiyal efüzyon), santral sinir sistemi (ventrikülomegali, mega sisterna magna), renal (multistik böbrek) abdominal (omfalosel), ekstremiteler (club foot, sandal gap), diğer (tek umbilikal arter, kistik higroma, hidrops fetalis), minör yapısal belirteçler; artmış ense kalınlığı, piyelektazi, koroid pleksus kisti, kısa femur, hipereksten barsak, ekojenik kardiyak fokus, hepatik kalsifikasyondur. Trizomi 21 tanısı alan olguların %37'sinde sonografik belirteç tespit edilememektedir.

Sonuç: Trizomi 13 ve 18 büyük oranda sonografik bulgu verirken trizomi 21 olgularının ise önemli bir kısmında sonografik belirteç tespit edilememektedir. Bu nedenle sonografik bulgular ile birlikte serum biyokimyasal tarama testlerinin değerlendirilmesi kromozomal anomalilerin tespit edilebilme şansını artıracaktır.

Anahtar sözcükler: Prenatal tanı, ultrasonografi, trizomi 21

PB-039

Erken dönem akrani ve termde anensefali: Olgu sunumu

Fatma Uysal¹, Ahmet Uysal²

¹Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Radyoloji Anabilim Dalı, Çanakkale; ²Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Kadın Doğum Anabilim Dalı, Çanakkale

Amaç: Tanısı 12 hafta 4 günde konan akrani olgusunun termdeki anensefali görünümü 2 ve 3D sonografi görüntülerinde eşliğinde sunulacaktır.